

dette bl. a. under Hensyn til, at den højtærede Finansminister har opfordret os til at elske Skattelovene, hvilket er meget vanskeligt under Forhold, hvor man hvert Øjeblik faar en ny Fortolkning af efter ens Mening ganske klare Bestemmelser, som gaar imod Skattedirektoratets foregaaende Fortolkning, hvor man, naar man retter Klage til Overskatteraadet, skal møde der og afgive Forklaring for saa i et halvt Aar at vente paa Svar, og hvor man maa udlevere alle sine Papirer og Dokumenter o. s. v. og undvære dem i lange Tider, for at Overskatteraadet kan undersøge og granske ens Forretningsvirksomhed. Jeg henstiller, om man ikke under disse Omstændigheder vilde finde det rimeligt og rigtigt, at alle Reglerne om Beskatning af Forsikringsvirksomheden her i Landet bleve underkastede en sagkyndig Prøvelse, for at vi, naar vi en Gang skulle foretage den Revision af Skattelovene, som det dog er Meningen skal foretages, og i Anledning af hvilken der er udsendt Spørgeskemaer og indsamlet Oplysninger fra mange Hold, deriblandt ogsaa fra Landets Kommuner, ikke skulle staa lige saa bart paa dette Omraade, som vi gjorde, den Gang vi vedtog Lovene af 1903. Det er jo ikke at træde den højtærede Minister for nær, naar jeg siger, at han neppe er saaledes inde i Forsikringsvæsenet, at han kan undvære Støtte hos det yderst indsigtsfulde Forsikringsraad, og at han selv kan affatte Forslag til Beskatningsregler for Forsikringsvirksomhed, som ikke kunne gøres til Genstand for Kritik. Hvad de to høje Ting angaar, er det samme i to Tilfældet. Havde de været i Stand dertil, vilde vi ganske sikkert ikke have haft det Lovforslag for os, som vi i Dag have paa vort Bord. Jeg vil, som sagt, meget henstille til den højtærede Minister at overveje, hvorvidt man ikke paa dette Omraade i rette Tid burde træffe nogle Foranstaltninger, som kunde føre til, at vi fik en Revision af de for Forsikringsvæsenet gældende Beskatningsregler, ikke en saadan, som ikke kan gøres til Genstand for Kritik, for det ved jeg i Forvejen, at alle Regler om Beskatning kunne, men en saadan, som ikke kan gøres til Genstand for Fortolkning og heller ikke for den Kritik, at den rammer uretfærdigt.

Paa samme Tid, som jeg paa ny i høj Grad udtaler min Paaskønnelse af, at Ministeren har forelagt dette Lovforslag, som er egnet til at bringe Fred, hvor der før har været Ufred, og afhjælpe en paa-

viselig Mangel i den nuværende Lovgivning, anbefaler jeg det høje Ting at vedtage Lovforslaget i den Form, hvori det foreligger, da der jo ikke vil være Tid til nu at komme videre end her foreslaaet.

Formanden: Adskillige af de fremdragne Punkter ligge udenfor det foreliggende Lovforslag. Jeg henstiller til den højtærede Minister, hvorledes han vil stille sig overfor dem.

Madsen-Mygdal: Det foreliggende Forslag er jo ikke meget omfattende. Det indeholder kun nogle faa klart og bestemt affattede Regler. Det har passeret det andet Ting, hurtigt, let og i det væsentlige uden Omtale, og jeg havde ventet, at noget lignende vilde være blevet Tilfældet her. Den ærede foregaaende Taler har imidlertid fundet Anledning til at fremføre en hel Del Betragtninger over Forslaget. Der er imidlertid ikke nogen som helst Grund for mig til at komme ind paa at omtale disse Betragtninger, da den ærede Taler gentagne Gange meget indtrængende har anbefalet Forslaget, som det foreligger, til uforandret Vedtagelse. Jeg kan derfor indskrænke mig til ligesom den foregaaende ærede Taler at anbefale det foreliggende Forslag til uforandret Vedtagelse.

Bramsen: Jeg vil kun bemærke overfor det ærede Medlem, at jeg ganske vist ikke har indhentet hans Raad, forinden jeg begærede Ordet i denne Sag.

Madsen-Mygdal: Det kunde selvfølgelig aldrig falde mig ind at vente noget saadant, som det ærede Medlem der sigter til.

Dalsgaard: Det foreliggende Lovforslag indeholder kun en Begrænsning for de Begunstigelser, som kunne indrømmes fremmede Selskaber ved Opgørelsen af deres skattepligtige Nettoindtægt, nemlig den, at de fremmede Selskaber ikke maa blive gunstigere stillede her i Landet, end danske Selskaber ere det i vedkommende fremmede Land. Jeg gaar imidlertid ud fra, at selv om det ikke direkte staar i Lovforslaget, maa dette dog forstaas saaledes, at man heller ikke kan stille de fremmede Selskaber gunstigere ved Opgørelsen af deres skattepligtige Nettoindtægt af deres Virksomhed her i Landet, end de danske Selskaber ere stillede her. Og under denne Forudsætning kan jeg for mit Ved-